

EL LLENGUATGE

Verbs de comunicació

Amb el mateix valor que *fer saber* es pot fer servir una altra locució verbal similiar —però d'ús més aviat literari—, *fer sabedor*. Però la diferència essencial entre aquestes dues locucions verbals està en el tractament sintàctic, és a dir, en la naturalesa dels complements que exigeixen: *fer saber* demana un complement indirecte de designació personal (la persona a qui es fa saber alguna cosa) i un complement directe amb què es designa la cosa comunicada. En canvi, el complement directe de *fer sabedor* és el de designació personal i la cosa que es fa saber en constitueix un complement introduït per la preposició *de*: *Li vaig fer saber la notícia* i *El vaig fer sabedor de la notícia*. Molt sovint, en oracions amb aquestes locucions, el complement no personal (és a dir, el que designa la cosa comunicada) és representat per una oració subordinada introduïda per la conjunció *que*, davant la qual sabem que té lloc la caiguda o supressió de la preposició, amb què resten formalment iguals els complements no personals d'aquestes locucions. Anàlogament, també s'igualen els complements personals quan són representats per pronoms de primera o de segona persona (comuns per a l'acusatiu i el datiu) i, així, dues oracions com *Em va fer saber que no vindria* i *Em va fer sabedor que no vindria* poden induir a creure erròniament que aquestes dues locucions tenen un tractament idèntic. Cal, doncs, no deixar-se influir per aquesta indentitat aparent, car les diferències apareixen —han d'aparèixer— en el moment en què els components no tenen una representació idèntica: *Li ho va fer saber* i *L'en va fer sabedor*.

tot el que acabem d'exposar sobre aquestes dues locucions es pot aplicar als nombrosos verbs de comunicació existents, que solen dur els mateixos complements. La majoria es comporten com *fer saber*: *dir* (que és el verb de comunicació per excel·lència), *comunicar*, *declarar*, *anunciar*, *confiar*, *revelar*, *participar*, *manifestar*, *referir*, *reportar*, etc.: *Li diré la notícia*, *Vaig dir a la seva mare que no l'havia vist*. Però n'hi ha alguns, com *informar* i *assabentar* —que són els que sovint originen dubtes— que es comporten com *fer sabedor* (acusatiu de designació personal i complement preposicional): *El vaig informar de la situació*, *Informaran la directora d'aquesta qüestió*, *El vam assabentar de tot*, *En vaig assabentar la secretària*.

Albert Jané